Dosarul nr. 3-1465/2025;
2-25082263-12-3-10062025;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

08 aprilie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Mițco Ionela
Cu participarea avocatului reclamantului Macovei Tatiana
reprezentanților pârâtului Sîrbu Victor
Cebanaș Evelina

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Popa Ion împotriva Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică RM privind contestarea actului administrativ individual defavorabil

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

La 10.06.2025, Popa Ion a depus o acțiune împotriva Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică RM privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 124-p din 05.04.2023 s-a dispus suspendarea raporturilor de serviciu ale reclamantului Popa Ion, iar prin cererea de 16.04.2025 a cerut reîncadrarea în funcție.

Susține că, la 22.04.2025 pârâtul a emis ordinul nr. 101 p cu privire la reîncadrarea în funcție prin care s-a dispus reluarea activității de muncă începând cu data de 18.04.2025.

Notează că, la 12.05.2025 pârâtul a emis ordinul nr. 184-P prin care s-a dispus:

„Se substituie sintagma din pct. 1 al ordinului nr. 101-P din 22 aprilie 2025 cu privire la reîncadrarea în funcția publică, a dlui Ion Popa, „de la 18 aprilie 2025” cu sintagma „ de la 22 aprilie 2025”.

Astfel, reclamantul consideră ilegal ordinul contestat din motivul că ordinul nr. 101-P din 22 aprilie 2025 este legal în formula în care a fost întocmit inițial, ori începând cu data de 18.04.2025 reclamantul și-a reînceput activitatea de muncă după revenirea din concediul de îngrijire a unui membru al familii.

A mai indicat că, pentru realizarea acestui scop la 09.09.2025 reclamantul Popa Ion a depus o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea ordinului nr. 184 P din 12.05.2025 ca fiind ilegal.

Menționează faptul că, în actul contestat este indicat direct calea de contestare în instanța de

judecată.

Reieșind din cele expuse supra, solicită reclamantul:

1. Anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil - ordin nr. 184 P din 12.05.2025 emis de Inspectoratul național de Supraveghere Tehnică.

2. Compensarea cheltuielilor de asistență juridică a căror cuantum va fi stabilit ulterior.

Poziția participanților la proces.

În ședința de judecată ***reclamantul Popa Ion*** nu s-a prezentat , dar ***avocatul Macovei Tatiana***, fiind prezentă în ședința de judecată a solicitat admiterea cererii conform motivelor invocate.

Reprezentanții pârâtului Inspectoratul Național de Supraveghere Tehnică – Sîrbu Victor și Cebanaș Evelina, în ședința de judecată au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată pe motivele indicate în referință (f.d. 35-37).

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la proces și studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Popa Ion împotriva Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică RM privind contestarea actului administrativ individual defavorabil este admisibilă, dar pasibilă respingerii din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;
II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ
IV. respectarea procedurii prealabile
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul își exprimă dezacordul și solicită anularea integrală a Ordinului nr. 184P din 12.05.2025 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Astfel reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Conform art. 163 lit. a) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Instanța atestă că, prin cererea prealabilă din 09.06.2025 reclamantul a solicitat anularea Ordinul nr.184-P din 12.05.2025 (f.d. 30), care a fost respinsă prin răspunsul INST din 23.06.2025, iar prezenta acțiune a fost înaintată la 10.06.2025. Astfel instanța de judecată

constată că, acțiunea a fost depusă cu respectarea termenului și condițiilor de formă fiind astfel admisibilă.

Circumstanțele privind fondul cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Totodată, norma de la art. 206 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, stabilește faptul că o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare) și obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

Conform prevederilor de la art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II)*. Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile și deciziile 1997-VIH).*

Starea de fapt denotă că, prin Ordinul Agenției pentru Supraveghere Tehnică nr.124-P din 05.04.2023 au fost suspendate raporturile de serviciu cu dl Popa Ion, inspector principal, Direcția Supraveghere Tehnică Centru ca urmare a acordării concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea unui membru al familiei cu durata de 2 ani, de la 18.04.2023 până la 18.04.2025 **inclusiv (f.d. 10).**

La 16.04.2025 reclamantul a solicitat reîncadrarea sa în funcția deținută în legătură cu expirarea termenului concediului, **fără a solicita revenirea la muncă mai devreme** decât a fost stabilit prin Ordinul 124-p (f.d. 11).

La 22.04.2025 prin Ordinul Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică nr.101-P s-a dispus reîncadrarea dl Ion Popa în funcția de inspector principal, Direcția supraveghere tehnică Centrul din cadrul Agenției pentru Supraveghere Tehnică de la **18.04.2025 (f.d. 12).**

Prin Ordinului Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică nr. 184-P din 12.05.2025 s-a dispus: 1. Se substituie sintagma din pct.1 al Ordinului nr.101-p din 22 aprilie 2025 cu privire la reîncadrarea în funcție publică a dlui Ion Popa, "*de la 18 aprilie 2025"* cu sintagma *"de la 22 aprilie 2025"* **(f.d. 13).**

Nefiind de acord cu Ordinul Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică nr. 184-P din 12.05.2025, la 09.06.02025 reclamantul Popa Ion a înregistrat cerere prealabilă, care a fost respinsă prin răspunsul INST nr. 3278/25 din 23.06.2025.

Totodată, la 10.06.2025 reclamantul Popa Ion a depus prezenta cerere în instanță de judecată.

Potrivit art. 139 alin. (3) din Codul administrativ, un act administrativ individual rămâne valabil atâta timp cât nu este retras, revocat sau anulat într-un mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului sau într-un alt mod, iar alin. (4) prevede că actele administrative individuale **se respectă de către autoritatea publică emitentă**, alte autorități publice, destinatarii acestora și persoanele terțe.

Potrivit art. 140 din Codul administrativ, un act administrativ individual obține puterea lucrului decis atunci când nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă. În cazul în care un act administrativ individual are mai mulți destinatari sau mai multe persoane sunt afectate de acesta, puterea lucrului decis poate surveni în momente diferite pentru fiecare dintre aceste persoane.

Potrivit art. 131 alin. (1) din Codul administrativ, **rectificarea este operațiunea de corectare a erorilor evidente** (greșeli de redactare, de calcul sau similare) dintr-un act administrativ individual.

Conform art. 131 alin. (2) din Codul administrativ, pe calea rectificării nu se permite modificarea efectelor juridice ale actelor administrative individuale. Totodată, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, competența de a rectifica aparține, din oficiu sau la cererea participanților, autorității publice care a emis actul administrativ individual, iar potrivit alin. (4), rectificarea produce efecte juridice din momentul comunicării ei participanților.

Din interpretarea coroborată a acestor dispoziții rezultă că rectificarea reprezintă un mecanism destinat înlăturării unei erori materiale evidente din conținutul actului administrativ, fără reexaminarea fondului raportului juridic și fără adoptarea unei soluții administrative noi. Prin urmare, pentru delimitarea rectificării de modificarea propriu-zisă a actului administrativ, determinant este dacă intervenția autorității se limitează la punerea textului actului în concordanță cu situația juridică obiectiv existentă ori, dimpotrivă, conduce la nașterea, modificarea sau stingerea unor efecte juridice care nu rezultau din situația juridică anterioară.

Raportând normele enunțate la circumstanțele cauzei, instanța reține că, prin Ordinul Agenției pentru Supraveghere Tehnică nr. 124-P din 05 aprilie 2023, raporturile de serviciu ale reclamantului Popa Ion au fost suspendate ca urmare a acordării concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea unui membru al familiei, pentru perioada de 2 ani, de la 18 aprilie 2023 până la 18 aprilie 2025 **inclusiv,** dar prin Ordinul Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică

nr. 101-P din 22 aprilie 2025 s-a dispus reîncadrarea reclamantului în funcția publică, în textul inițial al ordinului fiind indicată data de „18 aprilie 2025”, **zi la care reclamantul era încă în concediu** suplimentar plătit conform actului administrativ anterior și care este obligatoriu a fi respectat (art. 139 alin. (4) Cod Administrativ).

INST a observat eroarea prin Ordinul nr. 184-P din 12 mai 2025 **a corectat data revenirii la muncă** a reclamantului de *„18 aprilie 2025”* cu ziua următoare lucrătoare de *„22 aprilie 2025”,* întrucât zilele de 19-20 aprilie erau sîmbătă-duminică, iar 21 aprilie (zi luni) era sărbătoarea paștelui care este zi nelucrătoare conform Codului Muncii RM (f.d. 13).

În vederea stabilirii naturii juridice a intervenției operate prin Ordinul nr. 184-P, instanța consideră necesară examinarea acesteia nu în mod izolat, prin simpla comparare a celor două date, ci în raport cu situația juridică existentă la momentul emiterii Ordinului nr. 101-P, cu actele administrative care reglementau raporturile de serviciu ale reclamantului și cu succesiunea cronologică a zilelor în care putea interveni reluarea efectivă a activității.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Codul muncii, curgerea termenelor de care Codul muncii leagă apariția sau încetarea raporturilor de muncă începe în ziua imediat următoare celei în care a fost determinată apariția sau încetarea raporturilor și obligațiilor de muncă. Conform alin. (2), termenele calculate în ani, luni sau săptămâni expiră la data respectivă a ultimului an, a ultimei luni sau săptămâni, iar în termenul calculat în săptămâni sau zile calendaristice se includ și zilele nelucrătoare. Potrivit alin. (4), dacă ultima zi a termenului este o zi nelucrătoare, **ziua expirării termenului se consideră prima zi lucrătoare imediat următoare.**

Aplicând aceste dispoziții circumstanțelor cauzei, instanța constată că, la data de 18 aprilie 2025, raporturile de serviciu ale reclamantului erau suspendate și nu putea constitui concomitent atât ultima zi în care raporturile de serviciu erau suspendate, cât și ziua reluării activității ca urmare a încetării aceleiași suspendări. Astfel după încetarea perioadei de suspendare, prima zi lucrătoare în care reclamantul putea relua efectiv activitatea a fost 22 aprilie 2025, dată la care a și fost emis Ordinul nr. 101-P privind reîncadrarea în funcția publică.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că tabelul de pontaj aferent lunii aprilie 2025 nu confirmă prestarea activității de către reclamant la data de 18 aprilie 2025. Dimpotrivă, potrivit evidenței timpului de muncă prezentate de autoritatea pârâtă, pentru această dată reclamantul nu figurează ca fiind prezent la serviciu (f.d. 14 dosar administrativ). Autoritatea a mai indicat că și prin înregistrările camerelor video din sediul inspectoratului se confirmă că reclamantul nu s-a aflat la 18 aprilie 2025 la muncă.

În acest context, instanța apreciază că menționarea inițială a datei de „18 aprilie 2025” în Ordinul nr. 101-P are caracterul unei erori evidente de redactare în sensul art. 131 alin. (1) din Codul administrativ, întrucât această dată era incompatibilă cu situația juridică deja stabilită prin Ordinul nr. 124-P la 18 aprilie 2025 suspendarea raporturilor de serviciu era în vigoare, iar reluarea efectivă a activității putea interveni ulterior încetării suspendării.

Instanța nu poate reține argumentul reclamantului potrivit căruia substituirea datei de 18 aprilie 2025 cu data de 22 aprilie 2025 ar reprezenta, prin ea însăși, o modificare inadmisibilă a efectelor juridice ale Ordinului nr. 101-P, contrară art. 131 alin. (2) din Codul administrativ.

În acest sens se accentuează că, interdicția prevăzută de art. 131 alin. (2) urmărește să împiedice autoritatea publică să utilizeze mecanismul rectificării pentru a reveni asupra soluției administrative adoptate sau pentru a modifica, sub aparența corectării unei erori materiale, drepturile și obligațiile stabilite prin actul administrativ inițial, ori o asemenea situație nu se constată însă în prezenta cauză.

Prin Ordinul nr. 184-P nu a fost modificată soluția administrativă privind reîncadrarea reclamantului în funcția publică, nu a fost revocată reîncadrarea și nu au fost instituite condiții noi pentru exercitarea funcției. Intervenția autorității a vizat exclusiv corectarea datei indicate în textul Ordinului nr. 101-P, pentru a o pune în concordanță cu situația juridică preexistentă, potrivit căreia suspendarea raporturilor de serviciu opera până la 18 aprilie 2025 inclusiv, iar prima zi lucrătoare ulterioară a fost 22 aprilie 2025.

Prin urmare, rectificarea nu a înlăturat un efect juridic valabil născut în beneficiul reclamantului și nici nu a schimbat soluția de reîncadrare, ci a înlăturat contradicția dintre formularea Ordinului nr. 101-P și situația juridică obiectivă determinată de actul administrativ anterior și de calendarul zilelor lucrătoare.

Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei și probele administrate, instanța ajunge la concluzia că autoritatea publică pârâtă a acționat în limitele competenței prevăzute de art. 131 alin. (3) din Codul administrativ, iar intervenția efectuată prin Ordinul nr. 184-P din 12 mai 2025 se circumscrie noțiunii de rectificare a unei erori evidente prevăzute de art. 131 alin. (1), fără a încălca interdicția instituită de alin. (2) al aceluiași articol.

În consecință, instanța nu identifică temeiuri de ilegalitate care să justifice anularea Ordinului Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică nr. 184-P din 12 mai 2025, motiv pentru care pretenția reclamantului Popa Ion privind anularea actului administrativ individual defavorabil urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar pe cale de consecință va fi respinsă și cerința reparării cheltuielilor de judecată ca fiind o pretenție accesorie.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge integral ca nefondată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Popa Ion împotriva Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică RM privind anularea Ordinului INST nr. 184-P din 12.05.2025 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei Negurița Veaceslav
Judecător